

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2012, hvorved Kommissionen antog sagsøgernes anmodninger om intern prøvelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 149/2008 af 29. januar 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår udarbejdelse af bilag II, III og IV med maksimalgrænseværdier for produkterne i forordningens bilag I til behandling, men erklærede dem for grundløse, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort et enkelt anbringende gældende vedrørende tilsidesættelse af artikel 11, 168, 169 og 191 TEUF, artikel 7, 35 og 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 1, artikel 14 stk. 2, artikel 22, 23, 24 og 25 i forordning (EF) nr. 396/2005⁽¹⁾, artikel 5 og 7 i forordning (EF) nr. 178/2002⁽²⁾ og artikel 4 og 10 i direktiv 91/414/EØF⁽³⁾.

- Sagsøgerne bestrider, at der i overensstemmelse med god landbrugspraksis var fastsat så lave maksimalgrænseværdier som muligt.
- Sagsakterne er ikke blevet grundigt vurderet. Artikel 22-25 i forordning nr. 396/2005 fastsætter nemlig ikke en procedure for en fuldstændig vurdering af en komplet sagsmappe i proceduren forud for den første fastlæggelse af midlertidige maksimalgrænseværdier.
- Den kumulative eksponering af forbrugerne er dermed ikke blevet taget i betragtning.
- Desuden overskrider en stor del af de midlertidige maksimalgrænseværdier de sundhedsmæssige standarder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23.2.2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28.1.2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

Sag anlagt den 28. december 2012 — Pyrox mod KHIM — Köb Holzheizsysteme (PYROX)

(Sag T-575/12)

(2013/C 55/41)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Pyrox GmbH (Oberhausen, Tyskland) (ved advokat T. Eigen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Köb Holzheizsysteme GmbH (Wolfurt/VBG, Østrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 2187/2011-1 og R 2507/2011-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Pyrox GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke indeholdende ordbestanddelen »PYROX« for varer i klasse 4, 7 og 11 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 612 781

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Köb Holzheizsysteme GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »PYROT« for varer i klasse 11

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Delvis ophævelse af den anfægtede afgørelse og afslag på ansøgningen i dens helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.